

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy hóra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben.

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részé
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Delegációk.

Pécs, 1897. november 12.

Benne van az 1867-iki kiegyezési törvényben, hogy a 60 magyar, 60 osztrák törvényhozóból álló kirendeltség évenként fölváltva ülészik egyik esztendőben Bécsben, a másik esztendőben Budapesten, hogy az összm monarchia közös ügyeit illetőleg megállapodjanak s ami fő: megszavazzák a közös költségeket, amelyeket aztán mindenik államfél kvóta arányában bevesz a maga állami költségvetésébe.

A magyar delegátusok ha Bécsbe rándulnak, a Bank-gasse-ban levő régi kancelláriai épületben találnak otthonra; az osztrák delegátusok pedig a tavaly fölépült saját palotájukban, ha Budapestre jönnek. Különös, hogy a budapesti osztrák delegáció épületének homlokzatán ott terpeszkedik termésköböl kifaragva a kétfejű sas, a bécsi magyar házban szintén ez a szimbolum látható, azzal a különbséggel, hogy a kétfejű sas gyomrában ott látható a magyar címer is.

A delegációknak ez az évenkénti, váltakozó helyen való összeülése harminc esztendő óta ment, akár a karikacsapás. Milliárdokra menő összegeket szavaztak meg a népek terhére, amelynek túlnyomó nagy részét a hadügyi költségek nyelték el. Most, harminc év után, a rozoga rendszer kezdi magát megbicsakolni, és nem működik pontosan politikával foglalkozó

férfiak fontolgtják az ezt előidéző okokat, s bár tisztában vannak vele, hol a szervezeti hiba, de gyógyításához nem mernek hozzáfogni, mert félnek, hogy gyógyító kezeik alatt a dédelgetett kedvenc, a közös ügyek, csendes kimulásban fölveszik a néhai nevet.

Igy aztán az a nagyszabású politikai előrelátás összezsugorodik annyira, hogy még maguk az intéző férfiak sem tudják, hogy mit hoz a holnap, nem hogy esztendőkre volnának képesek kijelölni politikájuk utját és irányát. A helyzet az, hogy ma fejvesztett mindenki, aki a két államtól politikáját irányítja, és hogy nincs más tanácsadójuk, mint a mesterségesen felköltött szenvedélyesség.

Mikor pedig szövetségek újra való megkötéséről van szó, ez a szenvedélyesség a legrosszabb tanácsadó és annyit előre is biztosra vehetünk, hogy a mostani állapotból csak kétféle kifejlés lehetséges: Vagy az abszolutizmus következik be egy fufangosan végrehajtott államcsinnyel, vagy pedig az egész közös ügyes intézmény oda kerül, ahová a Wenzl-féle puskák, jó lesz talán a japánoknak és kínaiaknak, ha közösen akarják elintézni dolgaikat.

A magyar parlament, mint tudjuk, már régebben megszavazta a provizoriumot azzal a határozottan kijelentett feltétellel, hogy csak úgy léphet életbe, ha Ausztriában is alkotmányos uton léptetik életbe. Tehát ez a magyar törvénykönyvbe bele-

került legujabb törvény egy hypothezisen alapszik, oly hypothezisen, amelyről a közel jövő be fogja igazolni, hogy alapigazságul, amelyre építeni lehet, el nem fogadható.

Badeni országában a helyzet olyan, a kedélyek annyira elkeseredtek, hogy dacára a kormány erőfeszítéseinek, senki sem tudja megmondani, mit hoz a holnap. Szinte már köztudattá vált oda át, hogy a provizoriumból csak úgy lehet törvény, ha Badeni odahagyja állását.

Igen ám, de Badent a korona, ne-hogy az utca vérszemet kapjon sikerei következtében, tüntetőleg kitüntette bizalmával. Ilyenek után alig lehet remélni, hogy elejtse őt. Így aztán a helyzet a lehető legkuszáltabb s fölötte bizonytalan.

A delegáció tagjai mindkét részről megválasztvák. A mi részünkről rendben van a dolog, a mi 67-es alapon álló delegátusaink készen állanak, hogy összeüljenek az osztrák delegátusokkal. Nem így állanak az ügyek Ausztriában. Hiszen ott csak egy szikra kell, hogy az egész parlament szétrobbanjon és a Reichsrathot föl-oszlassák. Ennek aztán az létszen a logikai következése, hogy a delegátusok megszűn-
vén képviselők lenni, tehát delegátus mandátumaik is érvénytelenek s nem lesz osztrák delegáció, amelyik a magyar delegációval tárgyaljon.

Ez még csak kombináció ma, de lehet, hogy holnapra valóra válik. Mi lesz akkor?

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A selyemzsínor.

— Török história. —

Abban az időben vette kezdetét Nemes Menyhért szajoli főbíró uram veszedelme, a mikor Üzrili Ali basa, szolnoki vár-parancsnok, vagy a mint a jó alföldi magyar nép elkeresztelte »Vastag pasa« előtt a két kedvenc hölgye, Isgene és Laima valami keresztény ifju tüzes szempillantásainak felfogását egymásra akarván hárítani, oly argumentumokkal kezdtek egymás ellen harcolni, a melynek következtében az Isgene szöke fürteiből a Laima, a Laima barna fürteiből pedig az Isgene kezei közt maradt egy olyan csomó, a melyet a mai modern kor legszerelmesebb ifja sem volna hajlandó szíve felett hordani.

E disztelen tárgyalás oly dühbe hozta a jámbor Ali basát, hogy nagy lármával kezdett kiabálni s a veszekedőkre akart rontani, de sietségében megbotolván, hanyatt vágódott a tarka szőnyegen. Azonban már Menenius által megénekelt test rész terjedelmessége folytán, önként felállani nem tudván, úgy kellett a behorogó vegyes minőségű teremőröknek a jámbor basát lábaira állítani, s a még folyton küzdő két leányzót elválasztani.

Még azon nagy mérgében kiadta Ali basa a parancsot, hogy a csendes nyugalmából kizavaró két hölgyet zsákba varrva azonnal dobják a szöke Tisza habjai közé; most már ha akarják, fejezzék be a víz fenekén a megkezdett eszmecserét.

A parancs azonnal végre is lett hajtva, dacára annak, hogy a fentebb többször nevezett két hölgy volt, ha nem is Ali basának szemefénye, mert ily címetek az nem pazartott, de mindenesetre elsőrendűek voltak feleségei között.

És épen ez volt az oka Nemes Menyhért uram többrendbeli kellemetlenségeinek a kutforrása, mert ha a II., III. vagy nem tudom hányad rendű feleségekből való lett volna a szerencsétlen halállal kivégzett Isgene és Laima, úgy Ali basa nem vette volna annyira érzékeny szívére a veszteséget, de így csakhamar érezte a hiányukat, különösen a mikor Bekir aga a belöltönytárnok célzatosan felhívta erre a basa figyelmét egy kész ajánlattal.

Pedig nehéz volt már ebben az időben pótolgatni a hárem e féle hiányait. A félhold letűnőben volt, s a basáknak utasításba adott, hogy erőszakoskodások által ne ingereljék a népet, így aztán hol csellel, hol erőszakkal játszották ki a magyar, szerb, rác s más nyelvű hajadonok basánésítésát.

Az aga folyton csak erre sarkalta a basát.

— De hát hogy lehetne az — fakadt ki végre Ali — tudod mily nyakas nép van itt.

— Ah uram — felelt az aga — bizd csak rám, én olyan helyről hozom el neked a legszebb rózsaszalát, a hol panaszkodni sem fognak miatta. Csak ird le a mit mondok s a többit bizd rám, kezességet vállalok mindenért.

— Életeddel játszol aga.

— Ha nem sikerül, csak add jutalmul nekem a selyemzsínort.

Az pedig még ma is köztudomásu dolog, hogy a selyemzsínor nem a legéletfentartóbb ajándék.

— Irom tehát.

S irta a basa, hogy:

»Adatik tudtára Szajol község kutyahitű előljáróinak, hogy ottani lakos Nemes Örsze leányzót további rendelkezésig Berkir aga, vagy megbízottja kezeihez szolgáltatassák ki. Az pedig, ki ezen parancsnak ellene szegülne, karóba huzatik.«

Az ekként elfogatni rendelt leányzó pedig Nemes Menyhért főbíró ur viruló szépségű leánya vala.

Szép volt ez a leányzó, s bátran el lehetett mondani, hogy Berkir agának jó izlése van.

Csakhogy hasonlító nézetben volt Turi Mátyás birtokos is, a ki mint később látni fog-

De tegyük föl a lehető legkedvezőbb esetet, hogy a Rájxratot, történjenek ott bár a legnagyobb botrányok és pofozkodások, nem oszlatják föl, hanem csak elnapolják. Elnapolják pedig azért, mert nem képesek a provizoriumot megszavaztatni, tehát legalább legyen meg a vesztett fejszének a nyele, — elvégeztetik a közös ügyeket a delegációval.

No már most, ha ez így is megy végbe, szabad-e a magyar kormányának az ország jövőd sorsát a véletlen esélyeire bízni és abban reménykedni, hogy utolsó percben talán megemberelik magukat azok az osztrák képviselők, akik Badenit akarnak enni, és az esztendő utolsó napjáig megszavazzák a provizoriumot, amikor ismét egy esztendő gondolkodási és cselekvési idő marad a két kormányuk, hogy meghányják-vessék a módokat, hogyan lehetne Ausztriát és Magyarországot még erősebben összemadzagolni.

Ami nem sikerült az idén, nem fog sikerülni a jövőre sem, s bizony kormányunk aligha tehetne ez idő szerint okosabbat és üdvösebbet, mint ha a módokról kontemplálna, amelyek által az önálló vámterületet már január 1-ével, legkésőbb azonban az 1899. év első napjával életbe léptetheti.

Mert akármiként is okoskodunk, ennek a most folyó kiegyezési kérdések tárgyalásainak szétválás lesz a vége; itt az ideje, hogy készüljünk ennek bekövetkezésére s majd akkor, a megváltozott viszonyok mellett, léphetünk új kötésre Ausztriával, ha ugyan az még akkor is Ausztria lesz, nem pedig az osztrák császári korona alatt élő népek és nemzetek szövetsége.

Hirek.

Pécs, 1897 november 12.

A játékos ország.

Csak kevesen nem tudják a tegnapi és mai dátum jelentőségét, tán többen vannak, akik tudják, hogy igen nevezetes nap van,

amikor — képletesen (de aligha nagyítva) szólván — az egész ország játszik, persze nem nagy mértékben, vagy eféle játékot, hanem — a népek legközelebb, legkedvesebb izgató nagy játékát: a szerencsejátékot.

Ez a nap van most, az eltörült kis lottó helyébe életbeléptetett állami osztálysorsjáték húzásának a kezdése és minekutána ezen ujmódi szerencsejátékban ép olyan élénk részt vesz az ország közönsége, mint a lottózásban, mi sem természetesebb, mint hogy a népek nagy része figyelőben van és izgalommal várja az — első számokat.

Körülbelül előre meg lehet állapítani, hogy ez az államilag rendezett szerencsejáték kitűnően beválik, a csalogatás óriási dobjain verték hozzá egész esztendőn át a reklámot s ebben a leghatásosabb sláger az volt, hogy minden második sorsjegy nyer. S miután 75 krért adják a legkisebb sorsjegy-szelvényt, a nyolcadot az első húzáshoz, a szegényebb néposztály épp úgy részt vesz ebben a szerencsejátékban is, mint a lottóban és oda vitte a megtakarított pénzecskéjét az elárúsító boltokba.

Ha a pécsi forgalomból kombinálni lehet — és lehet — az első húzás szerencseszámainak országos kapósságára, akkor fényes eredményekkel kezdtek meg az első húzást.

Minálunk nagy közönsége van a mindenféle szerencsejátéknak, az osztálysorsjáték sorsjegyeit rengeteg nagy tömegben foglalták le itten helyből és a közeli vidékről. Öt-hat elárúsító helye van a sorsjegyeknek és a főbb helyeken, ahol egész kocsiderekre való volt készletben, az utolsó nyolcados részletsorsjegyek is elfogytak.

Még ma is keresték a sorsjegyeket a vidékről, nevezetesen közel fekvő helyiségekből az utóbbi napokban egész tömeg távirati megrendelés történt, amiknek azonban már csak részben tehettek eleget. Mert Pécs maga egész nagy vagyonnal ment bele az új szerencsejátékba, melynek első húzása most van.

A lutris nének, ezek a szerencse után tipegő fejkendős, örökké a lutris boltokban és azok előtt ácsorgó alakok, akik olyan régiek voltak, mint az álmoskönyv, csak visszavonultak egy időre, a kislutris emlékein élődve, mert im most az osztálysorsjáték húzásakor újra előbujnak oduikból, jelezvén, hogy nem vesz ki ez a típus sohse. Nagyon bonyodalmas dolog ugyan nekik az ujmódi lutrizás, az osztálysorsjáték, mert drága is, mert amit azelőtt apránként adtak a lutriba, azt most nagyobb esoméban kell odaáldozni, mindazonáltal részt

vesznek ők is az osztálysorsjátékban, amit úgy hívnak ezek, hogy »uraknak való lutrizás.«

Egy lutris atyafi, aki állandó alakja volt mindvégig a kislutris boltoknak, ezen véleményét adta az ujmódi lutriról:

— Kunctos ész kő hozzá . . .
Azt akarta ezzel mondani, hogy a szegény embör nem érti mög és ennél fogva bizalmatlan iránta. Nem így vélekednek azonban a lutris-nének, akik, mint az elárúsító üzletekben tapasztalták, nagyszámban vonultak föl és így kérték az ujmódi cifra lutri-cédulát.

— A 75 pénzösbü adjon . . .
Ez a legkisebb részjegy, egy nyolcad. S erősen érdeklődtek és kérdezősködtek:

— Mikó gyűnnek a számok? Hun lösznek kiürva?
S nem igen tetszik nekik, hogy a számokat nem írják ki a bolt elé a táblára, mint a régi lutrinál és némelyik aggodalmasan csóválja a fejét, hogy: »Nincs-e benne huncutság?«

Csak a számok kiválasztásánál voltak nagy bajlódásban és töprengésben, mert az álmoskönyv egyelőre még úgy van berendezve, hogy csak 90-ig jegyzi a szerencseszámokat. Ilyen százon alól eső számu sorsjegy pedig alig jutott már az első napokban és különösen a vidékre. Ezen aztán úgy segítettek, hogy a különféle számokat, amiket az álmoskönyvből kinéztek, összerakosgattak és az így összekomponált nagyobb számokat keresték.

Persze, ezen már a közeljövőben segítenek az álmoskönyv irodalom gyárosai. Ezen-tul a tiz—husz—harminc stb. ezresekkel fognak dobálózni az álomfejtéseknél és ilyformán viszonyulnak az álmok — az osztálysorsjáték számához:

Libapecsényét enni: 19.734.
Pofont kapni: 4973.
Adólicitáció a háznál: 32.812.

Napirend 1897. november 13-án.

Naptár: szombat, november 13. — Róm. kath.: Szaniszló. — Prot.: Arkád. — Görög-kel. (nov. 1.) Kozma. — Zsidó: S. Wajere. — Nap kél 6 óra 48 perckor; nyugszik 4 óra 8 perckor. — Hold kél 6 óra 49 perckor este; nyugszik 10 óra 36 perckor délelőtt.

Időjárás: hőmérséklet 6 Celsius fok hideg; légnymás 753. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint száraz idő, fagy, később borulás és hőemelkedés várható.

Jogász-táncestély a Vigadóban.
Vasasbányatelepi Dalkoszoru dalestélye a Kreuzer-féle vendéglőben.
Színház: »Tosca«, dráma.

hirtelenkedő karját Ádám — hadd menjen el a kutyafejű.

— De én leütöm — tüzeskedett Turi.
— Várjuk csak a főbírot.

Bejött, vagy inkább betántorgott a Nemes uram. Az az egy leánya van, az a büszkesége, élte öröme, ha azt elveszik, vegyék el az ő életét is.

A szép leány pedig már ott feküdt akkor elalulva, némán; nem hallotta sem apja panasztát, sem a jegyese káromkodását. Hiába suttogott a fülébe szerető édes szokat, közbe-közbe a törökre gondolva, káromkodva is egy sugárt. Ugy megjijed a szegény leány, hogy talán fel sem fog kelni többé.

— Pedig kár úgy megjijedni — szólt Ádám ur.
Gyilkos tekintettel nézett rá a két megremült férfi.

Mikor kell hát akkor megjijedni?
— Nem bizony edeseim, szólt Ádám — mert hát ki lehet itt menekedni könnyen. Ott van-e a cédulában, hogy a Nemes Menyhért ur leányát »kériki«?

(Szép kis kérés, mondhatom.)
— Nincs.

— Nos tehát tudni kellene főbíró uramnak, hogy a faluban épen tiz Nemes familia van, a kinnél summa summárum 4 Nemes Örzse találhatik.

— Tudom — felelt a bíró — de azt

is tudom, hogy az én leányomat kériki s ebben a tudatban nem veszem a lelkekre, hogy egy más felebarátomat döntsék veszedelembe, annál is inkább, mert nem tudom, hogy hasznos lesz-e.

Uj csüggedés.
— Nem is azért mondtam, mert a többi Nemes Örzsek is mindannyian tisztességesek. Hanem csak azért mondtam, hogy a parancs teljesíthetetlen, míg meg nem magyaráztatik, hogy a barátságos invitálás melyik Örzsenek szól. Mig a magyarázat megjön, addig Örzse és Mátyás hetedhét megyén is tul vannak.

Ah, hogy ugrottak fel mindannyian.
Itt a szabadulás.

— Hanem még egyebet is mondhatok — folytatta Ádám — biztos dolog, hogy ez a história Berkir aga által terveltetett boszúból. Így a történhetőket számításba véve, még van más tanácsom is. Tudvalevő dolog, hogy van falunkban egy Nemes Erzsébet nevű leányzó, a ki testi hiányai miatt immáron 62 esztendő óta sem vette fel Hymen láncait. Tudva levő az is, hogy ezen leányzóban a félelem minél kevesebb adagban van meg, s hajlandó lesz a cél érdekében Szolnokig a sé-tát megtenni.

Látszott, hogy mindannyinak tetszik a terv, sőt a magához tért leányka is mosolyogva hallgatta a megmentésére terveltet.

— **(A püspök a jogászfisúság-hoz.)** A pécsi jogakadémiai Olvasókör feliratban üdvözölte Pécs új püspökét, *Hetyei Sámuel*. A püspök a felíratra ma a következőleg válaszolt: T. ifj. Nagy Jenő urnak, a püspöki joglyceum olvasókörének elnöke Pécs. Igaz örömmel vettem a püspöki jogakadémia polgárságának lelkes üdvözlését. Nemes törekvéseiket mindig őszinte jóindulattal fogom kísélni. Igen köszönöm megemlékezésüket. Esztergom, 1897. nov. 7. Jóakarójuk Hetyey Sámuel legk. k. püspök.

— **(A királyi szobrok a népiszkolákban.)** Wlassich Gyula kultuszminiszter rendelete ma érkezett meg — folyó hó 11-ről keltezve — a helybeli kir. tanfelügyelőséghez, melyben elrendeli, hogy az összes népiszkolákban, felekezetiekben, mint községiekben, még a folyó évben mindenütt iskolai ünnepek tartassanak, melyen fölolvassandó a királynak a tiz szobor létesítésére vonatkozó levele, melynek kapcsán aztán a tanítók megmagyaráznák a gyermekeknek annak jelentőségét. Baranyamegye területén ezek az ünnepek egyidőben a pécsi összes népiszkolákkal, decemberben, valószínűleg a karácsonyi szünet előtt fognak megtartatni mindenütt.

— **(Jogász-táncestély.)** A pécsi püspöki jogakadémia ifjusága holnap (szombaton) tartja ez idei első táncestélyét a Vigadóban. A táncestélyen a 44-ik gyalogezred zenekara fogja a zenét szolgáltatni s a tiszta jövedelem a jogakadémiai Olvasókör alapja javára fordítatik. Belépti-díj 1 frt 50 krajcár. Kezdeté este félkilenc órakor.

— **(Hitközségi közgyűlés.)** A pécsi izraelita hitközség holnapután (vasárnap) délelőtt 10 órakor a hitközségi iskola nagytermében közgyűlést tart. A közgyűlés tárgysorozata a következő: 1. A jövő évi költségvetési előirányzat megállapítása. 2. Egy előjárásági tag választása. 3. A folyó évi számadások megvizsgálására egy bizottság kiküldése. 4. Esetleges indítványok.

Azonnal pedig tanuk hivatának elő s még az óra letelte előtt összeadaték Örsze Turi Mátyással és megáldatának.

Turi Mátyás ezért mondta aztán később, hogy az isten eltette volna Berkir agát még sokáig, mivel hogy neki köszönhetette, hogy Örszét fél esztendővel hamarabb feleségének mondhatta.

Mert hát úgy történt, hogy fuvaros jelent meg a »Betekintsnél« még az óra letelte előtt. A kocsiban a főbíró ült, egy lefátyolozott vékony hölgygel s a kiugrató csárdár agának tudtára adta, hogy Nemes Örsze ime az a lefátyolozott hölgy, kit fekete fátyollal azért fedetett be, hogy újabb engedelmileg keresztény szeme ne láthassa.

A csárdár aga vállára veregetett a bírónak és azt mondta, hogy derék egy disznóevő ember s bizonyára odabent is megdicsérik ezért a figyelemért.

Kora délutánra aztán megérkezének Szolnok várába, a hol a csárdár-lovag rögtön jelenté Berkir agának, hogy a küldeményt ime ideszállította. Berkir aga épen Alinél feketézett, midőn a jelentés megérkezett s azonnal rendelé, hogy vezessék egyenesen a basa színe elé.

Ünnepélyesen bevonultak tehát oda a csárdár lovak, a főbíró s a lefátyolozott hölgy.

— Nemes Örsze ez a fátyolos hölgy! kérdé Berkir aga.

— **(Somogy vármegye közigazgatási bizottsága)** Tallián Gyula főispán elnöklete alatt tegnapelőtt tartott ülésén élénk meglepedést keltett a tisztí főorvosnak jelentése, mely szerint a törvényhatóság által épített tébolydát Niedermann miniszteri tanácsos felülvizsgálván, azt úgy a koncepció, mint a beosztás és berendezés tekintetében a magyarországi törvényhatóságok által emelt és fentartott tébolydák közt elsőnek jelentette ki. A tébolydát folyó hó 15-én adják át rendeltetésének s azonnal 120 beteget helyeznek el benne. A pénzügyigazgatóság jelentése, hogy a lefolyt 10 hó alatt a múlt évhez viszonyítva 167.590 frt 7 krral több folyt be, mint a múlt év 10 első hónapjában, holott a múlt évben sem maradt semmi adóhátralék, nagy meglepedést keltett.

— **(Uj tisztiorvosok.)** A most megtartott tisztiorvosi vizsgálat alkalmával képesített tisztiorvosok között képesítést nyertek Berde Mózes és Sterk József, tolna-tamási orvosok is.

— **(Pécsi festőné diadala.)** Az országos iparegyesület mű és építőipari szakosztályának tegnapelőtt tartott ülésén Nagy Gézáne Pécsről bemutatta a következő majolika-festményeit: egy arabstíliú vázát, egy barokkstíliú korsót, egy görögstíliú korsót és egy barokkstíliú vázát. Nagy Gézáne összes tárgyainak rajzai és festményei általános tetszésben részesültek. A művésznő évek előtt, mint állami stipendista, szorgalmas növendéke volt a székes-tővárosi községi rajziskolának és ahányszor festményeit kiállította, mindig elismerő dicséretben részesült. Nagy Gézáne összes tárgyai a felsőbb műértő körökben egész jó áron keltek el.

— **(Katonai hírek.)** Balázsfalvi Kiss Aladár, pécsi 8-ik honvédhuszárezredbeli százados, a vaci 6-ik honvédhuszárezredhez helyeztetett át. — Várady Géza százados, dandárparancsnoki segédtsízt a 8-ik honvédhuszárezred 3-ik századának parancsnokságával bizatván meg, helyébe a pozsonyi vezérkartól vicomte de Maistre Edgar főhadnagy helyeztetett át.

— **(Tanári előléptetések.)** A választás- és közoktatásügyi miniszter a pécsi állami

— Igenis dicsőséges aga, én vagyok a bizonyosága.

— Elfogadható — szólt gunyosan Berkir aga.

Ali basa parancsolta, hogy bontsák ki a küldeményt, a sok vastag ruhából, mint hogy a teremben nincs hideg. Hadd történjék meg a szemle.

A csárdár lovak alig tudta kibontani a sok kendőből a hölgyet, s mikor az meg volt, kecses mozdulattal kért engedélyt, a fátyol fellebbentésére.

Az eltakart hölgy ráfordult, hogy hát csak vegye le.

A hang sehogysem tetszett az agának, mintha nem az igazi lenne.

A csárdár lovak felemelte a sűrű fátyolt s mikor megpillantotta a hölgy arcát, majd hogy hanyatt nem vágódott.

— Hisz ez egy ocsmány vén banya. Nem kevésbé volt meglepetve az öreg basa sem. Kikapta szájából a pipaszárat és végig vágott Berkir agán.

— Kutyábbnál kutyább, így teszed boldodda te a te uradat, basádat! Ez a rózsabimbó?? Ez a virágszal?? — De mégis legjobban meg volt lepette maga a kerítő Berkir aga.

Élső pillanatra a nyakához kapott, mintha már érezné a selyemzsinór szorítását, a második pillanatban pedig védni kísérelte meg.

főrealiskolánál Skoff Ferenc főrealiskolai tanárt a VIII. fizetési oszt. 2. fokozatába és Kálmán Miksa dr. tanárt a IX. fizetési osztály 1. fokozatába léptette elő.

— **(A városi tisztviselői)** segéd-személyzet kérvényt nyújtott be a városi Tanácshoz, melyben a közgyűléstől legalább 25% drágasági pótlék megszavazását kéri. A folyamodók hivatkoznak a tagadhatatlanul megdrágult lakás és piaci viszonyokra, mely két körülmény tekintetbevételével kéri kérelmük teljesítését, annál is inkább, mert a kiszűrésű hivatalnokok teljesen javadalmazásukra vannak utalva, mellékjövedelmük nincs s rendszerint soktagu családjukkal a jelenlegi fizetésből, állásukhoz és hivatásukhoz mértén, megélni alig tudnak.

— **(Az ipariskolai bizottság)** sajnosan tapasztalta azt a szomorú tényt, hogy némely tanonctartó iparosok nem törődnek tanoncaik iskolabajlásával s különösen az iparostanonc-rajziskolában gyakori a tanulók mulasztása. Pedig az iskolában adják elő az iparosok életébe vágó tudnivalókat, melyek alapos elsajátítása nélkül az iparos nem tudja megállni a helyét a mai gyorsan haladó üzleti világban. A bizottság betérjesztette a mulasztók névsorát a városi Tanácshoz s e kimutatás csak rövid két hét alatt majdnem 150 mulasztást konstatal. A Tanács elrendelte a mulasztó iskolaköteles tanoncok munkaadóinak hivatalból való megintését s a legközelebbi mulasztások alkalmával teljes szigorúsággal alkalmaztatja ellenök az ipartörvényt, mely husz forint pénzbírságot ró az iskolamulasztó tanoncok mestereire.

— **(Tüzek.)** Grosz János, szegzárdi lakosnak, 112 forint értékű szénakazlát tűz emésztette fel. Ugyancsak így pusztult el Török Kovács Ádám, ugyanottani lakosnak, 84 forint értékű szénakazla is. A Gindli-család községhez tartozó kistengeliczi pusztán Danis András szőlejében kigyuladt egy nádtetejű viskó, melyről a tűz áthatolt a lakóházra és azt is elpusztította. A kár 300 forintot tesz ki. Végül Kühnel Ferenc, bonyhádi lakosnak a szérüs-

— Hazugság — kiáltott — ez nem Nemes Örsze, hisz ez egy vén asszony.

— Kérem! kérem! én még hajadon vagyok — pattant fel az aggleány.

— Nemes Örsze épen a főbírónak a leánya, ő követte el a csalást, karóba kell huzatni.

— Dicsőséges basa — szólt ekkor a bíró — esküszöm, hogy ez a nő Nemes Örsze és még leányzó. Épen ezért jöttem magam bizonyoságnak, mert meg nem foghattam, miért kívántatik ez a nő. Ali basa intett, hogy vigyék ki e hölgyet, mert bizony egy cseppet sem kívánatos az ő jelenléte.

— Esküszöm továbbá, hogy nekem hajadon leányom nincs, mert Örsze nevű leányom Turi Mátyásnak felesége, a kik jelenleg már Tiszavárkonyon vannak Turi birtokán.

Berkir aga térdre esett . . .
A haragvó basa azonban nem kegyelmezett s a rajta ejtett gyalázatot selyemzsinórral boszulta meg.

A főbírónak pedig azt mondta, hogy mivelhogy tévedés van a dologban, most már szent a béke s egy doboz theát adott neki ajándékba a fáradságáért; a Nemes Örsze-féle küldeményre pedig határozottan kijelentette, hogy: »retour«!

Pataky István.

kertjében is tűz volt a napokban s 500 forint értékű szalmakazlai égtek le. Szerencsére a tűz által elhamvasztott épületek, illetve kazlak biztosítva voltak s így a kár nagyrészen megterül. A vizsgálat egyik esetben sem tudta megállapítani, hogy a tűz miből keletkezett. — Szigetvárott f. hó 11-én délelőtt 11 órakor gróf Andrássy uradalmában a majorban tűz ütött ki, melynek egy istálló lett áldozata. A tüzoltók elég korán érkeztek a tűz színhelyére, de az épületben felhalmozott takarmányt már nem tudták megmenteni. — Egy paripa is bent égett; a többi állatokat azonban még idejekorán kihajtották.

— **(Adományok a népkönyhára.)** *Sirisaka* Andortól ma 4 frt 80 kr. adományt vettünk át a helybeli népkönyha javára. Ez összeghez járultak: *Bubreg* Nándorné 1 frt, *Pfeifer* József 1 frt. *Graumann* Gusztáv 50 kr., *Valla* Ferenc 1 frt, N. N. 50 kr., *Remes* Ferenc 50 kr. és *Lumpe* János 30 kr.

— **(Tanfolyam locomobil és stabil gőzgépezők részére.)** A pécsi kereskedelmi és iparkamara locomobil és stabil gőzgépezők képzése céljából egy 4 hónapra terjedő elméleti és gyakorlati tanfolyamot szervez. E tanfolyamra a 18-ik életévüket betöltött önálló vagy alkalmazott géplakatosok, kovácsok és különböző gépgyárak vas és fém munkásai jelentkezhetnek fölvételre. A beírások folyó évi november hó 14., 21. és 28. napján a kereskedelmi és iparkamara titkári hivatalában eszközöltnének. Vidékiek levélben is jelentkezhetnek. A tanfolyam december hó 1-én nyílik meg és körülbelül március hó végén fejeződik be. A előadások hetenkint 4-szer és pedig hétköznapokon este 1/2 8-tól 1/2 10-ig, vasárnap pedig délelőtt 10-től 12-ig tartanak. A tanfolyamot sikerrel végzett hallgatók, ha 6 havi gyakorlatot igazolhatnak, kazánfűtői, illetve stabil vagy locomobil gépkezelői vizsgálatra jelentkezhetnek.

— **(Dalestély.)** A vas-as-bányatelepi Daloskör holnap (szombaton) rendezi első ezidei dalestélyét a Kreuzer János-fele vendéglőben (Vasas II. akna.) A dalestélyen — mint annak idején közöltük — lesz magyar és német énekelődés, tréfás szavaltatok s előadnak egy kis német szindarabot is. Beléptidij személyenkint 80 kr., családjegy 1 frt. Az előadást tánc követi.

— **(Elfogott tolvaj.)** *Weinhardt* Mihály, györkönyi lakos ellen egy lopási ügyből vizsgálat indítván meg, nemcsak ez a lopás bizonyult rá s találtak meg nála az ellopott tárgyakat, de még azt is megállapították ellene, hogy *Menyhárt* József ujmajori lakostól a tajtékpipáját ellopta s *Juszt* János, györkönyi lakostól 20 frt értékű sertéshúst emelt el. Most várja büntetését.

— **(A „Három hetes“ megnyitása.)** A »Szerencsétlen flótás« mellett van már egy újabb vidámnevű vendéglőnk is. S míg az első a budai város speciálitása, addig ez a szigetváros nevezetessége. Az új vendéglőt mezőszél-utca 1. szám alatt tulajdonosa, *Berec* József holnap (szombaton) nyitja meg, a mikor is tréfás előadásokkal és zenével egybekötött megnyitó estély lesz ott. A tréfás előadások rendezését *Decsy* Antal vállalta el.

— **(Betörések.)** *K. Varga* István, szenterzsébeti lakosnál, egyik éjszaka betörők

jártak. Az utcára néző szoba ablakán mentek be és vagy 22 forint értékű ruhaneműt vittek magukkal. Ugyancsak betörték Martonfán *Gyemis* Jánosnál is s onnan is egy csomó ruhaneműt loptak el. A csendőrség megindította a nyomozást az ismeretlen betörők kézrekerítése céljából.

— **(Tolvaj cigányasszony.)** *Gál* Vince, regenyi lakosnál, egy cigányasszony járt kéregetés céljából, azonban egy őrizetlen pillanatban egy vég vásznat is eltüntetett. Odább is állt vele, azonban a lopást a káros észrehevén, és idejében bejelentette a csendőrségnek, mert a tolvajt *Kolompár* Éva cigányasszony személyében hamarosan kézrekerítették, mielőtt a lopott vásznon tudhatott volna.

— **(Ellopott méhek.)** *Balogh* Márton György, kórosi lakosnak a méheséből egyik reggelre virradóra két kas méhet elloptak. A káros másnap észrehevén a lopást, bejelentette az esetet a csendőrségnek, a hol a vizsgálatot megindították az ismeretlen méhtolvaj kézrekerítése végett.

— **(Utonálló orvvadászok.)** Szászvári levelezőnk írja a következő felháborító és az orvvadászok vakmerőségére nézve igen jellemző esetet: *Hagyik* János, szászvári püspöki uradalmi körerdész Pécsre akart bejönni kocsin, mikor az országuton az ugynevezett *Barnakó* mellett négy magyaregregyi illetőségű orvvadász észrevette és tüzelésre tartván készen fegyvereiket, felszólították, hogy térjen vissza, különben a halál fia. A körerdész az életveszélyes helyzetet felismerve, visszahajtott, hanem egyenesen a csendőrségre ment és feljelentette az utonálló orvvadászokat. Két csendőrrel indult aztán utnak és azok az utonállók közül kettőt el is fogtak. Különben Szászvár környékén igen el vannak szaporodva az orvvadászok. Fiatal, 16—17 éves gyerekek vadásznak minden engedély nélkül s ezek ily korán megtanulván az orvvadászatot, utóbb ez szenvedélyükké válik és tönkreteszi, a fentihez hasonló eljárásra ragadja őket. Közigazgatási hatóságunk minden esetre jól teszi, ha szigorú büntetést mér a fegyvertartási engedéllyel és vadászjeggyel nem bíró ilyen orvvadászokra, hogy elmenjen a kedvük a meg nem engedett sporttól!

— **(Nyomára jöttek.)** *Stipanovics* György, lothárdi lakos udvarából három ludat lopott el valaki egy reggelre virradóra. A tolvajnak azonban csakhamar nyomára jöttek *Blaskovics* Mihály, versendi lakos, személyében és a lopott ludakat *Sonnenschein* Adolf, mislentyi lakosnál meg is találták, kinek azokat eladta. Az ellopott ludak visszakerültek gazdájukhoz, a tolvajt pedig feljelentették a bíróságnak.

— **(Márton napja.)** Franciaországának történelmi dátum, az egyháznak kegyeletes emléknap, a pozsonyi zsidóhitközségnek királyi ajándékozó terminus és sok-sok nemzetközi Mártonoknak vidám névnap ünnep a november 11-ike. Szegény Szent Márton toursi püspök és hitvalló, kinek csontjait a XVI. századbeli reformátusok megégették és szélnek eresztették, nem halt hiába vértanu halált. Ötödfél száz éve emlékszik meg ime róla, minden évben a kegyeletes emberiség, nemzetiségre való tekintet nélkül. Egyedül a magyar néphagyomány csinált magának külön legendát

Márton nevével kapcsolatban Márton ludja! Ki ne hallott volna erről a tiszteletreméltó állatról? Pedig a legenda eredete nagyon homályos. Midőn ugyanis Szt.-Mártont püspökké választották, a kegyes férfit szerénységből a ludak óljába bujt, de ezek gágogásukkal elárulták. Ez a monda. A történelmi tény pedig az, hogy a pozsonyi zsidó hitközség évenként Márton napján egy felcifrázott hizott ludat visz hódolati ajándékkul a királynak. De mi csoda vonatkozásban van a pozsonyi zsidóhitközség a szent Márton püspökké választásával? . . . Ez legalább is rejtélyes. Valamint-hogy az is szerfölött titokzatos dolog, hogy miért éppen Márton ludjából jósol a magyar paraszt időjárást? Mert az is tény, hogy a magyar köznép Márton napján öli le és eszi meg a gondosan kihizlalt ludat s annak mellcsontjából, meg hátgerincéből jósol a téli időre. Ha több rajta a vörösség, több lesz a lágy idő, ha pedig nagyjából fehér, több lesz a hó. Hát az István, Ferenc, János, Péter és Pál ludjai nem alkalmasak ilyen meteorológiai studiumokra? Miért éppen a Márton ludja avanszál leveli békává? Mi a magyarázata ennek a metamorfózisnak? . . . Mindezek olyan kérdések, melyek még a magyar tudományos akadémia bölcs döntésére várnak annál is inkább, mert maguk a Mártonok nem hajlandók hasonló elmélkedéssel tölteni Márton napját. Ők inkább vidáman kocintgatnak ilyenkor. Bécsbe tegnap vitte fel a pozsonyi zsidók hármasküldöttsége a királyhoz a szokásos Márton ludakat. A három gyönyörű ludat, a melyek magyar és osztrák színű szalagokkal voltak díszítve, a Hofburgban egy komornyik vette át. A küldöttséget a király külön kihallgatások során fogadta.

— **(Meglopott bosnyák.)** *Utyetil* Ilija, travniki illetőségű bosnyák, eljött Pécsre, hogy itt pipát, szivarszopókat, csibukot és egyéb szakmájába vágó tárgyat áruljon. Az este a Jusztus-fele korcsmában vett szállást, a hol az éjjelt átaludván, reggelre kelve azt vette észre, hogy a duplafedelű ezüst zsebóráját ellopták. Kárát bejelentette a rendőrségnél, ahol megindították a nyomozást az ismeretlen óratolvaj kipuhatólása végett.

— **(Tanítói nyugdíjazások.)** A vallás- és közoktatásügyi miniszter hozzájárult, hogy *Strobl* Ferenc laskafalui r. kath. tanító évi 704 frttal végleg nyugdíjaztassék. Ugyancsak a vallás- és közoktatásügyi miniszter *Hoffmann* Bálint, volt albertfalui tanító özvegyének évi 115 frt nyugdíjpótló segélyt engedélyezett.

— **(Felvert kunyhó.)** *Németh* József, nagydoroghi lakosnak, a Bébics-szőlőhegyen levő kunyhójába a napokban tolvaj járt. Nem talált azonban semmi elvinnivalót ott, a tulajdonos tarisznyáján, egy kenyéren és egy kis élelmiszeren kívül. Elvitte hát ezt a sovány zsákmányt, hogy ne járt legyen üres kézzel. A nyomozást a kunyhó tolvajának kézrekerítése végett megindították.

— **(A felső-eöri kis bicska és a kiállítási szédelgők.)** A kettő messze-esik egymástól, de hogy mégis összekerült, az kitűnik egy muraszombati lap következő közleményéből:

»A felső-eöri bicska diadala. A felső-eöri házi iparilag készített csinos bicskák or-

szágszerte híresek, sőt fő- és székvárosunkban, Budapesten még a magasabb körökben is el vannak terjedve. Ujabbán Párisban is a legnagyobb elismerésben részesültek. Ugyanis egy Fülöp nevű felső-eöri fiatal, törekvő iparos a maga készítette bicskáiból egy gyűjteményt elküldött Párisba, az ottani nemzetközi kiállításra (Arcachon les Bains,) a hol díszoklevelet és aranyéremjelet nyert kitüntetésül.

Ez pedig nem olyan kis dolog, mint a milyennek látszik. A franciák védvámakkal kiszorították országukból gabonánkat, lisztünket, marháinkat, érzékenyen sujtva egész gazdaságunkat e védvámos irányzattal. S ime most megjelen a felső-eöri kis bicska Párisban s egy csapásra meghódítja a franciákat; befurakodik a legelőkelőbb körökbe, s ma talán már grófok és hercegek nyesegetik vele reggeli paprikás szalonájukat, sőt még megérhetjük, hogy a szenzációs regényekben ilyen passzussal fogunk találkozni: „... a márkinő ideges gyorsasággal metszette föl a kis levélkét — felső-eöri kis bicskával... Bicskákivitelünk tehát ilykép óriásilag föllendülne s kereskedelmi mérlegünk ezentul ismét hatalmas pluszszal záródnék, ha — a felső-eöri kis bicska diadala nem volna gyanus. De hát alkalmunk volt nem rég a bordeauxi cs. és kir. konzulátus egy levelét olvasni, a melyben igen érthetően meg van írva, hogy az Arcachon les Bains-i kiállítás privát emberek teljesen haszonlesésre alapított vállalata volt s hogy az ott nyert kitüntetések csak aranyozott gyermekjátékok, melyeknek becse nincs. A jó Fülöp János

maga tudná legjobban megmondani, hogy mennyibe került bicskáinak kétes és gyanus diadala, de hát őt — mint, sajnos sok magyar iparost — a hiúság elvakította s a helyett, hogy igazán szép és jó készítményei számára itthon, azok természetes és egyedüli fogyasztási piacán keresne elismerést, Párisba megy, hol mindennel többlet törődnek, mint a felső-eöri bicskákkal.

(A makrancos vőlegény. Érdekes eset történt a napokban egy vidéki városkában, melynek nevét szándékosan elhallgatjuk. Egy özvegy ember megjelent menyasszonyával és a násznéppel az anyakönyvvezető előtt, hogy új házasságra lépjen. Ott egyet gondolt és megtagadta kimondani a végzetes igent.)

— Elég volt egyszer belőle — mondá — az ugy megrontotta a gyomromat, hogy most is keserű tőle a szám!

A hivatalnok többször felszólította, végre türelmét veszve, rárivalt:

— Ebadta embere, mért nem gondolta meg a dolgot, mielőtt idejött?! Csak tudtán, hova és miért megy?

— Jobb később, mint soha meghátrálni a rossz elől, mondá a vőlegény.

Hiába volt minden beszéd és hogy megszabaduljon a sok rábeszéléstől, a mi emberünk kerekét oldott. Szégyen a futás, de hasznos: gondolta és rohamlépésben előre! A menyasszony, kinek egy cseppet sem volt inyére a vőlegény illetén eljárása, villámgyorsan utána iramodott. Természetesen a jövő-

dőbéli anyós is követte leánya példáját, kinek nyomába meg a kíváncsi násznép tolt. A jelenet a lehető legmulatságosabb lévén, egyszerre százakra menő közönséget csődített ki az utcára, melyet a könyezésig megkacagattott. Végre sikerült a menyasszonynak a szökevényt nyakoncsipni. Az örömanya prédikációja, a násznép rábeszélése és a menyasszony könyei, no meg erős karja, mégis csak meggyőzte szegényt és lesütött szemekkel, hosszú orral visszament az anyakönyvvezetőhöz, hol a házasságkötés annak rendje és módja szerint, most már minden akadály nélkül megtörtént. Az anyakönyvi hivatal előtt összegyűlt nagyszámu közönség kitörő éljenzéssel fogadta a visszatérő szerelmes menyasszonyt, ki annyi ragaszkodással csüngött vőlegényén.

Művészet, irodalom.

○ Don Caesar de Bazan. Dumanoir és d'Ennery párisi híres színműíró cégnek egyik legrégebb kitűnő vigjátékát elevenítette föl Somogyi a tegnapi előadással s adott alkalmat társulata két kitűnő tagjának. Csikynek és Angyal Ilkának sokoldalú tehetségük csillogtatására. Csiky a címszerepben kitűnően személyesítette az elpusztíthatatlan jókedéllyel megáldott, könnyűvérű, de alapjában véve nemes gondolkozású lovagot s ebben a zsánerben éppen oly művészi alkotást mutatott be, mint a minőt tőle a komolyabb drámai műfajban megszoktunk. Méltó partnere volt Angyal Ilka, ki Maritana szerepét kiváló művészi gonddal alakította. Komoly igyekezetet tanusított Hevesi

Madge lehajtott a fejét s halkán mormogott néhány bucsuzó szót s a következő pillanatban már eltűnt a szemünk elől a sötétben.

— Ki volt ez? — kérdezte Duncan.

De bizony a kis Molly erre nem tudott felelni, mert azóta ellefejtette a nevét a jóltevőjének, aki idáig elhozta a kőfalról.

— Milyen ostoba vagyok, már el is felejtettem. No de ha majd megint találkozom vele, föl fogom írni a nevét, hogy el ne felejthessem többé.

— No nem nagy baj — mondta Duncan az ölébe véve a kis leánykát s gyors léptekkel közelgett vele a ház felé.

Mikor már egészen közel ért, látta Duncan, hogy a szolgálk a házban ide-oda szaladoznak. Tompa hangok hallatszottak, majd a nevét hallotta kiáltozni.

— Mi történt Parsons? — mondta a szolgának, aki bizonyára őt keresve futott elébe.

— Uram, mrs. Field hirtelen annyira megbetegedett — felelte a szolga komolyan — hogy az orvos is kétségbe van esve. Szélhűdés érte urnómet. Sehosem találtuk őnt, s azonnal elküldtünk dr. Heywart orvosér.

Mintha csak néhány pillanat múlt volna el azóta, hogy az édes anyjától elvál, mikor Molly keresésére indult. És azóta súlyosan megbetegedett. Irgalmas Isten, hogyan történhetett ez?

— Vigy anyámhoz, Duncan — esdekelt a szegény kis Molly zokogva. Ez nem igaz, nem lehet.

Megígérte a kis leánynak, hogy érte jön. Előbb maga akarta megtudni a valót. Sietett. Már az ajtó előtt hallotta az anyja hangját:

Majd igazat csikarok én ki belőle. El kell távozni innen, el akárhová, csak messzire, hogy legalább megkísérthessem enyhíteni pokoli fájdalmaimat. Hogyan is bírnám én azt elviselni? Az isten sem könyörül meg rajtam, hogy ily keményen sujt engem.

E pillanatban a kis Molly biccegett a szobába és Duncan néhány pillanatra elhallgatott, amíg szívélyesen üdvözölte kis nővérét.

— Kedves jó Duncan bátyám! — kiáltotta nyakába csimpájkodva és sirt-nevetett örömeiben. Megmondtam a szolgálónak, hogy minden szin alatt költsön fel, ha te éjszakára érkeznél haza. Azt álmodtam, hogy a hangodat hallom. Ugy is történhetett ez valóban, de én nem birtam felébredni. Ma reggel hallottam csak, hogy te itthon vagy. Tovább már nem várhattam és idesiettem.

Duncan megcsókolta gyöngéden a kedves arcocskát, a kis kezeit, amelyekkel fűrtjeit simogatta.

— Nini te sirtál, Duncan — kiáltott föl gyermekies csodálkozással. Ni a szemeidben könyecseppek uszkálnak, az egyik pedig lepergett, éppen a kezemre. Mi történt veled, kedves bátyám? Nem vagy boldog?

Molly a bátyja nyaka köré fonta fehér, gömbölyű karjait s az arcát gyöngéden a kebléhez szorította.

Duncan nevetni akart, de bizony az nem igen sikerült. Ugy hangzott ez a nevetés, mintha hangos zokszó volna.

— Szabad levegőre van szükséged Molly, menj ki játszani. Ne légy a bátyádnak terhére — mondta mrs. Field a leányka karjait lefejtve Duncan nyakáról. Erre a gyerekre egy idő óta nagyon vigyázni kell.

— Gyerek! — kiáltott föl Molly komikus komoly-

is Santarem szerepében s *Borbély* Sándor és *Bodroghiné* a nevelés Montfior házaspár szerepében, bár némi túlzás árán, ismételt tapasztalatokat arattak. *Bihari* Ákosnak a király szerepében nem volt szerencsés estéje, játéka bensőségi híján volt s egészen elmosódott. *Szohner* Olga Lazarille kis szerepében, mint mindig, jól megállta helyét. Közönség csekély számmal nézte végig az előadást.

Törvényszék.

§ **A fogházör büne.** *Alabert* József, mohácsi járásbírósi fogházör csalással vádolva állt ma a pécsi kir. törvényszék előtt. Ez a család azonban nem közönséges család volt, mert hivatalos állásában követte azt el a vádlott. Ugy történt az eset, hogy a múlt év április havában *László Barát* Pál és *Barát* Zsófi vizsgálati fogságban voltak a járásbírósi börtönében. Bejárogatott hozzájuk két rokonuk *Viola* Istvánné *László* Roza és *Balázs* Judit s naponként ételt vittek be nekik. A fogházör ekkor kijelentette előttük, hogy a foglyoknak még most jó soruk van, de ha Pécsre behozzák őket, akkor még enni sem kapnak, nem hogy naponként meg lehetne őket látogatni. Hanem tud ő módot, hogy lehet rajtuk segíteni. Adjanak neki 50 forintot s akkor a vizsgálóbírónál kiviszi, hogy a foglyok ott maradnak Mohácson és nem hozzák be őket az ügyészséghez. Megijedtek erre a rokonok s elmondták a dolgot *László Barát* Pál anyjának, özv. *László* Pálné *Kőszegi* Máriának, a ki

végre is odaadta nekik a kért pénzt. A két asszony 25—25 forintnyi összegben egyenként adta át a pénzt a fogházörnek, a ki a lelkiükre kötötte, hogy ne szóljanak ám senkinek, mert akkor nagy baj lesz. Ezek nem is szóltak s a két fogoly nem tudott a dologról semmit, még akkor sem, mikor kiszabadult. *László Barát* Pál is csak akkor értesült róla, mikor a közjegyző előtt apja hagyatékát tárgyalták és az anyja kijelentette, hogy 50 forintot a fenti célra adott a hagyatékából. Ekkor tünt ki a turpisság s mert időközben a mohácsi járásbírósi is kapott névtelen feljelentő levelet, *Alabert* József ellen megindították a fegyelmi eljárást, állásából elcsapták és a törvényszéknek is feljelentették. A törvényszék vád alá is helyezte s bár a mai végtárgyaláson tagadta a család elkövetését, minthogy a tanúk eskü alatt bizonyítottak ellene, elítélték 3 havi fogházra 10 lrt pénzbüntetésre és egy évi hivatal és politikai jog felfüggesztésére. Az elítélt felebbezett az ítélet ellen; de terhére a közvádló is megfelebbezte az ítéletet.

Érdekes jogi kérdést szolgáltatott a végtárgyalás a bíróságnak. Annak idején a vádhatóság egyszerűen család miatt indítványozta vádlott vád alá helyezését és a törvényszék is csalásért helyezte vád alá. Azonban az eset 1896. április havában történt s a panaszosok csak 1897. február 8-án hallgattattak ki és jelentették ki, hogy kívánják vádlott megbüntetését. S nem is emeltek előbb panaszt, csak mikor a mohácsi járásbírósi erre felhívta őket s magánaton nem is tettek lé-

péseket az ügyben. Az egyszerű család pedig magánvádra üldözendő s három hónapon túl a vád elévül: tehát mindezt tekintetbe véve, a közvádló a végtárgyalás előtt előadta, hogy ily vád alapján megtartja-e a végtárgyalást a törvényszék s ha igen, a vádat hivatali gyakorlat közben elkövetett család vádjává változtatja, a mi már hivatalból üldözendő s kéri ennek minősíteni vádlott cselekményét s ezért a 381. §. 2-ik pontja alapján elítélni. A törvényszék a végtárgyalást a jogerős vádhatározat alapján megtartani elhatározta, de az ítéletben az egyszerű csalást hivatali gyakorlatban elkövetett csalásnak minősítette s így hozta meg az ítéletben kirótt büntetést.

Minden esetre ritka eset ez a bírői gyakorlatban s kíváncsian várjuk, mit fog a felsőbb bíróság reá mondani, — mert az kétségtelen, ha a jogerős vádhatározatot a végtárgyaláson attól lényegesen eltérő minősítés nem követi, a vádlott el nem ítéltető, mivel az egyszerű család már a jelen esetben el is évült és magánvád sem emeltetett.

TÁVIRATOK.

— **Katholikus autonómia.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az autonómiai kongresszus alkalmából *Apponyi* Albert gróf és *Csekonits* Endre gróf a mérsékelttel ma este 6 órakor a Hungária szálló külön termében gyűléseznek. *Zichy* Nándor gróf az „Alkotmány“ című klerikális lap mai számában fölhevít elv-

sággal. Tíz esztendő elmúltam s nemsokára a nagy lányok sorába lépek, mint *Blanche* és *Myra* odaát *Glen-daleban*.

— És *Constance*? — vélte *Duncan*, mosolyogva nézve a kis hugát.

— Nem, olyan nem akarok lenni — felelte a gyermek a mankója és a kalapja után nyulva — *Constance* még nem nagy lány. Rosszabb, mint egy vadóc iskolás leány — mondta az ajtó felé biccegvé. Rövid ruhában jár, a kutyákkal vadászni megy s mindenféle bolondságra képes. A másik két leány hosszú, selyem, uszályos ruhákat hord és urakkal kísértetik magukat, akik a legyezőiket és a kendőiket cipelik. No de megyek is már. Majd a villás-reggeli után a kedvenc helyemre megyek a kőfalhoz és ott elolvasom azokat az új könyveket, melyeket te hoztál nekem. Bizonyára lesznek benne érdekes történetek. Nem tudom még, mikor jövök vissza, de ugye, ha hosszabb ideig elmaradnék, értem jössz, ugye, kedves *Duncan*?

— Igen, kedves hugocskám, ezt szívesen megteszem — felelte *Duncan*.

Molly elment. Órák multak el egymásután, de bizony nem tért vissza. Végre is *Duncan* már nyugtalanodni kezdett miatta.

— Ne aggódjál miatta — mondta az édes anyja nevetve. A gyereket nagyon elkényeztettük, csaknem egész nap künn tartózkodik a szabadban. Az orvos azt mondta, hogy ez jól tesz neki. Bizonyára a kórakásnál fog várakozni rád, hogy érte menj és elhozzad onnan az öledben, mint azelőtt is szoktad. De azért talán még sem

fog ártani, ha utána nézsz *Duncan*, mert már erősen alkonyodik.

És *Duncan* gyors léptekkel sietett a kertbe. Nem is sejtette, hogy a véletlenség most szövi legsűrűbbre a hálót a csalfa alkonyattal.

Jól ismerte az utat, mely a kórakáshoz vezetett. A tenger zugásán keresztül tört a *Molly* éles hangja. De ő mindig csak a *Madge* nevét hallotta a tenger morajában, a szellő susogásában, a fák lombjainak rezgésében.

TIZENKILENCEDIK FEJEZET.

Nagyon hálás vagyok önnek azért a jóságáért, amit az én kis hugomnak tett — mondta *Duncan* a fátyolos hölgynek, ki a fa alatt állt, a kezét nyujtva. Engedje meg, hogy még egyszer megköszönjem szíveségét.

— A szegény kis *Madge* nem mert felelni. Félt, hogy a hangja elárulja.

— Halottnak kell maradnom előtte mindörökre — dobogta a hevesen dobogó szíve.

Duncan nagyon csodálkozott, hogy a kis kezeit olyan gyorsan visszarántotta. Ugy tünt fel neki, mintha egy elfojtott sóhajtást hallott volna.

Olyan ismerősnek tünt föl előtte a nyulánk, karcu alak, de az nem volt se *Myra*, se *Blanche*, se *Constance*.

barátait, hogy ezen a gyűlésen vele együtt minél nagyobb számban megjelenjenek. Ezután az értekezlet után a néppártiak gyűlésznek az „Angol királynő” szállóban. Zichy Nándor ugyanis Apponyiék értekezletét szétrobbantani akarja, ha nem sikerülne elfogadtatni azt a tervet, hogy a királytól kérjék a főpatronátus határainak megállapítását. Apponyiék ezt, mint alkotmányellenest, ellenzik. Este Vaszary heregprimás tanácskozik a főpapokkal.

— **Elégtétel Bánffy-nak.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Bánffy Dezső b. miniszterelnök ma reggel Bécsből visszaérkezett. A király kegyesen fogadta, aki helytelenítette Bilinsky föllépését és nyilatkozatait, de a további megtorló lépéseket feleslegeseknek tartja, mert ugyis bukó félben van.

— **Sikkasztó rendőrtanácsos.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Ma kezdték meg a budapesti büntető törvényszéknél Chudy Hugó sikkasztó rendőrtanácsos ügyében a végtárgyalást. Vádlott a hozzáintézett kérdésekre megtagadja a feleletet, s így a bíróság csak a vádhatóság s a tanúk kijelentéseire támaszkodhatik. A tárgyalás folyik.

— **A Reichsrathból.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A Reichsrath ma délelőtt elnökké nem Ebenhochot, hanem mint előre is jeleztük, Abrahamovitzot választotta. Ülés folyamán Badeni is beszélt, azt mondta a többi közt, hogy nem hajlandó helyét bárkinek a kedvéért sem odahagyni, de legközelebb kezdeményezni fogja a pártok közt való kibékülést. Kijelentéseit kételkedéssel fogadták. Az ülés még mindig tart. Badeni bukása most már csak napok kérdése. A bécsiek a magyar delegáció tagjai ellen tüntetni készülnek.

— **A fumeiek passzivitása.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A fumei reprezentanza ma este hat órakor tartja közgyűlését. A választmány ma délután tartott ülésében elhatározta, hogy a reprezentanza a ma este tartandó ülésben testületileg lemond s egyben Batthyány Tivadar gróf fumei orsz. képviselőt felszólítja, hogy lépjen ki a szabadelvűpártból.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
 TAIJS JÓZSEF
 kiadó.

Hirdetések.

Amerikai szőlővesszők.

Solonis, Monticola és Metallica

100,000 gyökeres 40—55 %-ig ezere 25 frt.
 » » rövidebb » 20 frt.
 40,000 sima I. rendű » 12 frt.
 » II. » » 8 frt.

Jótállás mellett kapható:

Gergits Mártonnál
 Pécs, Makár-utca 32. sz.

Téli ruhák!

Az igen tisztelt!

közönség figyelmébe!

Olcso és csinos ruhák

férfiak és gyermekek részére kaphatók:

SCHMITZ SOMA

üzletében

PÉCSETT,

Király-utca bazár épület.

Hirdetések jutányos
 áron vétetnek fel ki-
 adóhivatalunkban.

1874. óta fennálló
 Zongora-, harmonium és pianino-raktár

Goldstein J.

Pécsett, országut 56, (haltérrel szemben)

Legnagyobb választék

Zongora vont hurokkal
 Zongora kereszt hurokkal
 Zongora öntött kerettel
 Zongora vashangolókkal
 Zongora kereszt hangfogókkal
 Zongora vizshangszelleppel.

Elismerő oklevél Pécs 1888.

WEISZ SIMON-nál Budapesten, III. ker., Lajos-utca 173. sz.

Legujabb és legjobb Weisz-féle
 arcisztító és bőrszépítő pomádé, bőrfinomító
 szappan és arcpor,

a m. kir. egészségügyi hatóság által elismerve és jóváhagyva, szeplők, májfoltok, pörzszenések, vörös orr és arc, himlőhelyek, bőrszenny, bőrmoh stb., makacs arcisztatlanságok ellen különösen ajánlatik. Hatása már néhány nap alatt észlelhető, különösen levegőváltoztatás esetén. Ára tégelyenként 70 kr.; kis tégely 50 kr.; arczsappan darabonként 35 kr. Arcpor minden színben adagonként 50 kr. Budapesten kapható: Török József gyógyszer. urnál Király-utca 12, Mellinger Róza asszonynál, Király-utca 15, III. em. Neruda Nándor-nál, Kossuth Lajos-utca, valamint az összes drogueriákban és a készítőnél,

Csak akkor valódi, ha a háromszögű palaczk az itt levő szalaggal (vörös és fekete nyomás sárga papíron) van elzárva.

Eddig fölülmulthatatlan!

Maager Vilmos-

féle

valódi tisztított

DORSCH MÁJOLAJ

(törvényesen védett csomagolásban)

MAAGER VILMOSTÓL

BÉCSBEN.

Az első orvosi tekintélyek által megvizsgáltatott és könnyű emészthetőségénél fogva gyermekeknek is különösen ajánlatik és rendeltetik mindama eseteknél, melyeknél az orvos az egész testi szervezet, különösen a mell és tüdő erősítését, a test súlyának gyarapodását, a nedvek javítását, valamint általában a vér tisztítását el akarja érni. — Egy üveg ára 1 forint és kapható a gyári raktárban Bécsben III/3. ker. Heumarkt 3, valamint az osztr.-magyar monarchia legtöbb gyógyszerárában.

Pécsett kapható: Sipőcz István, Zsiga László gyógyszerárában; Reeh Vilmos, Spitzer fia kereskedésében.

Főraktár és főelárúsítás az osztrák-magyar monarchia részére:

MAAGER VILMOS, BÉCS,
III/3. Heumarkt 3.

Utánzatok hatóságilag nyomoztatnak.

Ajánlja a kor igényeinek megfelelő berendezésű

könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok,
körlevelek, számlák, falragaszok,
meghívók, tánczrendek,
hivatalos és gazdasági
táblázatok, részvények,
alapszabályok,
névjegyek stb. elkészítésére.

Könyvkötészete

fel van szerelve
papírmetsző,
sodronyfűző,
perforirozó,
számozó,
aranyozó
stb. géppel, melyek segítségével
a legegyszerűbbtől a legdiszesebb
munkáig minden elkészíthető.

TAIZS JÓZSEF, PÉCS

Megye- és Mária-utca sarkán.

Nyomtatvány-raktárából

körjegyzői,
papi és ügyvédi nyomtatványok
jó papíron olcsó árért kaphatók.

PAPIRKERESKEDÉSÉBEN

különféle levélpapírok,

(Röntgen-fél) sugaraknak ellenálló,
kerékpár-jelvényes stb.)
kaphatók.

Kuhn-féle író-tollak

nagy választékban.

Vidéki megrendelések
gyorsan és pontosan
eszközöltenek.